

Г. М. Сіромська, Р. Б. Сіромський

Львівська кондитерська фабрика Світоч

Львівська кондитерська фабрика «Світоч» – підприємство кондитерської галузі харчової промисловості. Історія сягає 19 ст., коли у Львові створ. невеликі кондитер. ф-ки (цукерні), зокрема кондитерську швейцар. майстра Д. Андреоллі, а 1882 у хроніках міста вперше згадано про цукерню М. Брандштадтера («Бранка») – на місці дочір. підприємства «Світоч-1» (вул. Шептицьких, № 26; станом на тепер продано). 1904 засн. Товариство цукерників для Галичини і Буковини, 1910 – ф-ку цукерок і шоколаду «Газет» (на перетині вул. Заводська і Ткацька). Відтоді Львів вважали другою світ. столицею шоколаду після Берна. 1924 [К. Авдиківич-Глинська](#) та *Андрей Шептицький* заснували одну з перших укр. ф-к солодоців у Галичині «Фортуна Нова». З приходом більшовиків кондитер. підприємства були націоналізовані, і на їх базі створ. ф-ки ім. Кірова та «Більшовик». 1950 проведено спеціалізацію кондитер. підприємств: ф-ка ім. Кірова стала випускати лише шоколадні вироби, цукерки, вафлі; ф-ка «Більшовик» – карамель і борошн. кондитер. вироби. З метою концентрації виробництва 1962 на базі цих підприємств, а також Чортків. кондитер. ф-ки (Терноп. обл.) утвор. ф-ку «Червона троянда». Того ж року її перейм. на фірму «Світоч» (свою історію підприємство однак виводить від 1882). Ф-ка стала виробником шоколаду, цукерок з начинками, карамелі, печива, драже. 1969 зведено новий 5-поверх. корпус, в якому відкрито карамел. та цукерк.-шоколадне виробництва. Фірма повністю задовольняла потреби зх. регіону України, а її вироби реалізовували по всій тер. СРСР. Станом на 1971, фірма поставляла продукцію у Польщу, Чехословаччину, Болгарію, НДР, ФРН, Францію та ін. країни. Від 1989 – орендне підприємство, від 1996 – ЗАТ, від 2007 – ТОВ, від 2012 – ПАТ із сучас. назвою. У серед. 1990-х рр. ф-ка стала одним із найпотужніших підприємств галузі в Україні, частка кондитер. виробів становила бл. 20 % на вітчизн. ринку. Осн. види продукції та річні обсяги виробництва (1997, у тис. т): печиво (11,4), шоколадні цукерки (10,2), карамель (7,0), шоколад (4,7), драже (1,7), вафлі (1,6). 1985 виробництво крекери і бісквіт. печива перенесено у с. Старий Яричів (від 2008 – кондитер. фірма «Ярич» ТОВ «МЛС»). Бл. 10 % продукції експортувалося, переважно в РФ. 1998 контрол. пакет акцій ф-ки придбала швейцар. корпорація «Nestlé S. A.», підприємство увійшло до групи компаній світ. лідера з виробництва продуктів харчування. Наприкінці

2009 на ф-ці введено в експлуатацію нову лінію з виробництва кавових стіків «Nescafé». Це відзначило перехід «Світоча» на якісно новий рівень – від місц. кондитер. ф-ки до регіон. вироб. центру «Nestlé» у таких напрямках бізнесу, як кондитер. виробництво та кава. Відбулася зміна вироб. політики: гол. напрямом стало виробництво шоколад. продукції, натомість скоротився випуск карамелі і борошн. виробів. 2010 частка «Nestlé» на укр. ринку солодощів становила 9 %, 2011– 10 %, 2012 – 11,2 %. 2012 «Світоч» відновив випуск шоколадно-вафел. цукерок «Гулівер» та запропонував новинки – вафлі «Артек» у нових смак. варіаціях та шоколадні плитки з горіхами і родзинками. Того ж року випущено солодкої продукції на суму 928 млн грн. Станом на 2015, діють лінії з виробництва вафель, шоколад. плиток, цукерок та батончиків, принципово нове автоматизов. обладнання з підготовки шоколад. мас та з фасування розчин. кави «Nescafé». «Світоч» виготовляє продукцію переважно для укр. ринку (експортує лише у Молдову): плитки різних смаків, вагові цукерки («Червоний мак», «Ромашка», «Грильяж», «Спарта», «Зоряне сяйво», «Трюфель»), цукерки у коробках («Палітра Асорті», «Стожари», «Exclusive», «Палітра Десерти»), вафлі («Артек», «Хрум»), батончики («Аеро»), драже («Сенсація»). Соц. сфера: база відпочинку, їдальня, медпункт, спортзал, житл. фонд. Кількість працівників (2015) – понад 820 осіб. Ген. дир. – Я. Гузей (від 2015).

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Львівська кондитерська фабрика Світоч / Г. М. Сіромська, Р. Б. Сіромський //
Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І.
Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних
досліджень НАН України, 2017. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59587>. –
Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).